

יצחק לאור

שלושה שירים

זיכרון

היא כתבה לי אימיל: "ההרוג הראשון, אמרו
בבני-בני-סי, בפלישה היבשתית, הוא ילד". פעם
קטפנו יחד פטל, ליד אוקספורד, בתחלת הסתו
בקור. היד האדומה. רחצנו. את הדם הזה שום
דבר לא ימחה. (הפעם מכרחים לזכור)

שלום בית

יום הששי. ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ומשפחתך
גם מתכנסת לשירת הערוץ, לא משנה איזה, ומדפדפים
בעתון, לא משנה איזה, שלום עליכם מלאכי השרת, צחנת
הגויות מתבטלת מפני ריח התבשיל, התא המשפחתי חשוב
לטיפוח סולידריות, כל פסיכולוג יאשר את זה (יאשרו גם
פרשני הטלוויזיה, כרוזי האטליז הגדול) ואת לא תגוררי
לזכוח, עוד מעט הכל יגמר, יתחיל וכוח אחר, על
הבחירות, אחר כך על הרפכת הממשלה, אחר כך ליגת
העל, גביע האלופות, עמוס עז היה בעד המלחמה עד
המת ה-347, או עד המת ה-512, בורסה, כרסה חדשה, ה
מרסה, מרסה משפחתית, אולי תינוק חדש, גם הוא ילמד
לזהות את קול הגבורה הדקה בקולם של סבתא וסבא ודוד
ודודה עם ריח התבשיל ורשרוש העתון וקול הפרשן ומקהלת

הצדיקים והדממה על הדם, הדממה על הדם, בלילות מתוך
 שנתם, זעקת הילדים שעוד לא נהרגו, בכי האבות ששרדו
 שגעון האם החופרת במקל חזון גמה לטעת עץ במקום לקבר
 את בנה אשר כסה. אל תגררי לזהמת הלשונית, שבי מול ילדיך
 משך כל הארוחה, הצחיקי אותם בפרצופים, קריצה, פזילה
 שרוב שפתים, עקום האף, אל תקשיבו, ילדים, אל תקשיבו
 וכשישובו מבית הספר, חבקי אותם, אבל בדקי להם את העינים
 כמו במגפת צהבת, אם רואים להם ככר דם. ואם ישאלו אותך
 למה בכית, שירי להם בלחש את השירים מיום הששי "רבון
 כל העולמים, ארון כל הנשמות"

עצות

ליוסף

רק בגלל הזמן, בני, אל תהיה גנן.
 כמה זמן עד שעץ אחד פורח
 תשתל אותו על מים ועל דשן, עד
 יכה שרש, ילבלב, יוריק, עונות יעברו, עד
 פרח אחד מגן, כמו דג זהב. רק בגלל הזמן
 בני, אל תהיה בבאי. כמה זמן עד שבית מוכן
 תחפר יסודות ותצק טיט וגבס ותניח לבנה
 אחרי לבנה, בגב כואב, ביד פצועה ומחספסת
 בעינים צורבות, מודרות. חלון תקרע בקיר
 וצבע ומסמרים ואזמל, ודג זהב בחדר של הילד.
 ובגלל הזמן, בני, אל תהיה אשה. בדמיה חיה
 מתעברת, כמה זמן עד שצומח בה, לאט לאט
 נרקם תינוק, ועד שהוא נולד, בכאב, יונק, לומר
 ללכת, לדבר, אבא, אמא, פרח, פרה, עץ, ענן
 בית, גן, דג זהב, זמן, וכמה זמן עד שהוא נער
 בחור, הכל כל-כך אטי, בני. היה טיס, דקה
 והכל נהרס, עבר, ילד, בחור, גן, בית
 דג זהב. היה טיס, בני, מכה ונגמר